

Nasza Matka

Nr 4 (102) kwiecień 2015 (rok 10)

miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Życzenia wielkanocne

*Alleluja Jezus żyje
już Go więcej grób nie kryje.*

*Obfitości Bożych darów, jakie Chrystus
wysłużył nam przez swoją bolesną Mękę,
Śmierć i chwalebne Zmartwychwstanie.
Niech Zmartwychwstanie Chrystusa pomoże
wszystkim w wewnętrznej przemianie.*

*Z darem modlitwy
ks. Prob. Antoni Cebula sds*

SŁOWO BOŻE

(Mk 16, 1-8)

Po upływie szabatu Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem w pierwszy dzień tygodnia przysły do grobu, gdy słońce wzeszło. A mówiły między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?» Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Idzie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział». One wyszły i uciekły od grobu; ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie oznajmiły, bo się bały.

Święte Triduum Paschalne

Mimo, że Święta Bożego Narodzenia są bliskie naszemu sercu, to najważniejszym świętem chrześcijańskim jest Wielkanoc. To Zmartwychwstanie otwarło nam nadzieję na życie wieczne. Wielkanoc jest wpleciona w Święte Triduum Paschalne. Triduum Paschalne Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa to szczyt roku liturgicznego. Święta wielkanocne są rozciągnięte w czasie.

Triduum Paschalne rozpoczyna się w Wielki Czwartek Mszą Św. Wieczery Pańskiej, która uobecnia to, co Chrystus uczynił w Wieczerniku przed swoją męką i śmiercią.

W Wielki Piątek liturgia prowadzi nas do krzyża Naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W Wielką Sobotę wieczorem rozpoczynamy liturgię Wigilii Paschalnej, która jest radością świętowania Zmartwychwstania. Śpiewamy Alleluja.

Triduum Paschalne kończy się w I dzień Świąt Wielkanocnych kiedy odmawiamy drugie nieszpory.

Zapraszamy wszystkich do kościoła, by budować żywy Kościół i świętować te najważniejsze dni naszej wiary.

Ks. proboszcz Antoni Cebula SDS

Śmierć i co dalej?

Alleluja! Żyw już jest śmierci Zwycięzciel

Dzisiaj z grobu swego powstaje

Chrystus nas grzesznych Wybawiciel

Wieczny nam żywot nastaje

W czasie świątecznej i niedzielnej Eucharystii wypowiadamy słowa, do których przyzwyczailiśmy nasze ucho, i słowa te nie robią na nas większego wrażenia. Chodzi mianowicie o słowa z Credo: "Oczekuję wskrzeszenia umarłych i życia wiecznego w przyszłym świecie". W czasie udzielania Sakramentu Chrztu Świętego pytano naszych rodziców i chrzestnych: "Czy wierzyacie w ciało zmartwychwstanie i życie wieczne". Oni w naszym imieniu odpowiedzieli: "Wierzymy". Jak wygląda ta wiara w świetle badań socjologicznych, które zostały przeprowadzone wśród osób wierzących?

Okazuje się, że w polskich parafiach średnich i wielkich miast, zgodnie z nauką Kościoła przekonania o zmartwychwstaniu ciała ma jedynie 37,7% osób. W parafiach wiejskich liczba ta dochodzi do 55%. Wypowiedzi pozostałych należą do kategorii: nie wierzę, wątpię, albo są to niezgodne z nauką chrześcijańską poglądy na temat życia po śmierci (na podst. art. ks. R. Raka).
Co to znaczy, wierzyć w życie wieczne?

Bardzo krótką i ogólną odpowiedź znajdujemy w prefacji umieszczonej w formularzu Mszy Świętej za zmarłych: "Życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy". >>>

Zatem życie wieczne jest życiem innym od tego, jakim jest życie na ziemi. Życie wieczne nie jest ograniczone czasem, trwa bez końca. Sposób tego życia określa sam Chrystus: "Będą jak aniołowie w niebie". Chrześcijańskie pojmowanie nieśmiertelności i życia wiecznego wywodzi się z pojęcia Boga: Bóg jest Bogiem żyjących. "Jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana, jeżeli umieramy, umieramy dla Pana. W życiu więc i w śmierci, należymy do Pana" (Rz 14,8). Bóg jest nieśmiertelny i daje człowiekowi udział w swojej nieśmiertelności.

Chrześcijańskie ujęcie życia wiecznego dotyka również relacji międzyludzkich. Przeznaczeniem człowieka nie jest wieczność, z samym tylko Bogiem. Nasze wyznanie wiary mówi o świętych obcowaniu. Zatem życie wieczne nie izoluje człowieka od innych ludzi. Przeciwnie, wyprowadza go z izolacji ku prawdziwej jedności z braćmi i całym stworzeniem.

Święta Wielkanocne są świętami nadziei na zmartwychwstanie i życie z Chrystusem. Te święta pobudzają do refleksji i wiary tych ludzi, których nie ma w świątyniach. W święte dni Triduum Paschalnego zjawiają się oni w kościołach, by zweryfikować swoją wiarę w zmartwychwstanie i życie wieczne.

"Chrystus prawdziwie zmartwychwstał" /słowa liturgii wielkanocnej/ - również te słowa kruszą lody niewiary i sceptycyzmu. "Gdyby Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara" (1 Kor 15,17). Również od nas, ludzi wierzących, zależy czy nasi bliźni będą wierzyć i jak będą wierzyć, czy życie ich będzie miało sens i nadprzyrodzoną motywację.

Przeżywajmy te święta w atmosferze religijnej refleksji i radości. Niech nie przysłoni nam ich telewizor czy suto zastawiony poświęconymi pokarmami stół wielkanocny. Pokarm ma być tylko posileniem ciała na ziemskie pielgrzymowanie.

Obyśmy spotkali Jezusa, jak uczniowie idący do Emaus, przy łamaniu chleba. Oby nasze serca pałały miłością, gdy do nas mówi. Niech nasze głosy każdego dnia mówią: Pozostań z nami, Panie, bo ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. Daj, Panie, współczesnemu światu dar wiary, aby mógł powiedzieć za Tomaszem: "Pan mój i Bóg mój".

*Chrystus Zmartwychwstan jest
Nam na przykład dan jest,
Iż mamy zmartwychpowstać
Z Panem Bogiem królować. Alleluja!*

**Proboszcz
Ks. Antoni Cebula SDS**

Święci znani i nieznanii **Święty Wojciech (23 kwietnia)**

Święty Wojciech właściwie Wojciech Sławnikowic - czeski duchowny katolicki, biskup praski, misjonarz, męczennik, święty Kościoła katolickiego, główny patron Polski. Urodzony w Libicach ok 956, zmarł śmiercią męczeńską 23 kwietnia 997 w Świętym Gaju w okolicach Pasłęka.

Święty Wojciech wywodził się z książęcej rodziny Sławnikowców pochodzącej z Czech. Jako dziecko ciężko zachorował. Rodzice wierząc, że dziecka do zdrowia przywróciło położenie na ołtarzu, oddali go na wychowanie kościelne. Wychowanie uzyskał w Magdeburgu pod opieką arcybiskupa Adalberta. Tam też przyjął sakrament bierzmowania obierając sobie imię Adalbert na cześć swojego mento-

ra. W roku 981 przyjął święcenia kapłańskie. Po śmierci biskupa Adalberta powrócił do Czech jako subdiakon. Dwa lata później po śmierci biskupa Dytmara objął patronat nad diecezją praską jako nowy biskup. Wspierał ubogich i budowę kościołów, stanowczo sprzeciwił się rozwiązłości, wielożeństwu, handlowi niewolnikami z krajami mużmańskimi a także intrygom czeskiej szlachty co spowodowało konflikt z księciem Bolesławem II.

Św. Wojciech po opuszczeniu Pragi i udał się do Rzymu gdzie zrzekł się godności biskupiej i wstąpił do klasztoru benedyktyńskiego św. Bonifacego i Aleksego na rzymskim Awentynie. Po śmierci biskupa Falkolda, wrócił do Pragi >>>

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na kwiecień 2015 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby ludzie nauczyli się szanować świat stworzony i strzec go jako dar Boży.

Intencja misyjna:

Aby prześladowani chrześcijanie odczuwali pocieszającą obecność zmartwychwstałego Pana i solidarność całego Kościoła.

pokierowany przez arcybiskupa Moguncji Willigisa. Prowadził dzieła misyjne, na podobnych przez Węgry słowackich ziemiach, co spowodowało konflikty z pogańskim rodem Arpadów.

Dzięki namowie Ottona III będącego cesarzem Niemiec i porozumieniu z królem Polski Bolesławem Chrobrym, w 996 roku zawitał do Polski. Celem jego wizyty było podjęcie misji wśród jeszcze pogańskich Prusów. W podróży misyjnej towarzyszył mu brat Radzim Gaudenty i Benedykt Bogusza. Wiosną roku 997 św. Wojciech popłynął Wisłą do Gdańska z kohortą żołnierzy króla, gdzie w okolicach Pregoty ich oddalił. Dalej udał się ze swoimi towarzyszami na tereny pruskie by głosić zbawienie Boże. Ich działalność misyjna nie spotkała się z przychylnym przyjęciem. 23 kwietnia 997 r Wojciech został napadnięty przez siedmiu strażników prowadzonych przez pogańskiego kapłana i ugodzony włócznią w serce. Jego głowę odcięto i nasadzono na pal. Towarzyszy Biskupa oszczędzono i odesłano do Polski, gdzie po powrocie opowiedzieli o jego męczęńskiej śmierci. Głowę z pala wykradł pewien nieznaną Pomorzanie i przewiózł do Gniezna. Król Polski Bolesław Chrobry wykupił resztę ciała

Wojciecha za wagę złota i nakazał pochować w gnieźnieńskim grobowcu.

W 999 roku Sylwester II kanonizował św. Wojciecha. W wyniku starań Bolesława Chrobrego oraz przy jednoczesnym poparciu Ottona III, w 1000 roku została utworzona metropolia, a za jej patrona obrano świętego Wojciecha. W tym samym roku odbył się zjazd gnieźnieński.

INTERCJE MSZALNE

Kwiecień 2015

Sroda	1 kwietnia	Czwartek	16 kwietnia
8 ⁰⁰	Za + Danutę Wójcik w 30 dn. po śm.	18 ⁰⁰	
Wielki Czwartek	2 kwietnia	Piątek	17 kwietnia
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	
Wielki Piątek	3 kwietnia	Sobota	18 kwietnia
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Krenczyk
Wielka Sobota	4 kwietnia	Niedziela 3 Wielkanocna	19 kwietnia
20 ⁰⁰	liturgia Wigilii Paschalnej	8 ⁰⁰	Za ++ rodziców Czesławę i Józefa Krzepina
Niedziela Zmartwychwstanie	5 kwietnia	10 ⁰⁰	Za + Teresę Baluch w 30 dn. po śm.
7 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Nocoń
10 ⁰⁰		Poniedziałek	20 kwietnia
14 ³⁰		8 ⁰⁰	
Poniedziałek Wielkanocny	6 kwietnia	Wtorek	21 kwietnia
8 ⁰⁰	R. Kędzia	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		Sroda	22 kwietnia
14 ³⁰	R. Kurpas	8 ⁰⁰	
Wtorek	7 kwietnia	Czwartek	23 kwietnia
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Sroda	8 kwietnia	Piątek	24 kwietnia
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Czwartek	9 kwietnia	Sobota	25 kwietnia
18 ⁰⁰	R. Grygierek	14 ⁰⁰	R. Napek
Piątek	10 kwietnia	18 ⁰⁰	R. Cholewa
18 ⁰⁰		Niedziela 4 Wielkanocna	26 kwietnia
Sobota	11 kwietnia	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		10 ⁰⁰	R. Bubała
Niedziela 2 Wielkanocna	12 kwietnia	14 ³⁰	
8 ⁰⁰	R. Grygierek	Poniedziałek	27 kwietnia
10 ⁰⁰	R. Haratyk	8 ⁰⁰	
14 ³⁰	R. Janik	Wtorek	28 kwietnia
Poniedziałek	13 kwietnia	8 ⁰⁰	W int. Emerytów i osób starszych
8 ⁰⁰	Fatimska	Sroda	29 kwietnia
Wtorek	14 kwietnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	30 kwietnia
Sroda	15 kwietnia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Piątek	31 kwietnia
		18 ⁰⁰	

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Kwiecień - Lipiec 2015

11 kwiecień 2015	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
25 kwiecień 2015	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
2 maj 2014	Rodzice dzieci przystępujących do I komunii świętej
9 maj 2014	Rodzice dzieci obchodzących rocznicę I komunii świętej
23 maj 2015	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
6 czerwiec 2015	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
20 czerwiec 2015	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
4 lipiec 2015	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
18 lipiec 2015	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Święconka i jej symbole

Błogosławieństwo pokarmów, zwane powszechnie święconką lub święconym, szczyti się długim rodowodem. Początki tego chrześcijańskiego obrzędu sięgają VIII wieku, w Polsce zaś pierwsze jego praktyki odnotowano w XIV stuleciu. Najpierw święcono tylko piezonnego baranka, a więc chlebową figurkę o postaci baranka. Potem dodawano kolejno ser, masło, ryby, olej, pokarmy mięsne, ciasto i wino. Na końcu święcony kosz został uzupełniony jajkiem i pozostałymi pokarmami, które obecnie weszły do kanonu święconki.

Warto pamiętać, że dobór potraw w koszyku nigdy nie był przypadkowy. Od wieków każdy Boży dar symbolizował co innego, uznanego przez ludową jak i chrześcijańską tradycję. Zestaw tych darów się zmieniał, ograniczano ich ilość, aż pozostało tylko sześć, by ostatecznie powiększyć do siedmiu. Potraw w koszyku może być więcej, ale tych siedem powinno się w nim znaleźć przede wszystkim. Symbolizują bowiem treść chrześcijaństwa.

Chleb we wszystkich kulturach ludzkości był i jest pokarmem podstawowym, niezbędnym do życia. Gwarantował dobrobyt i pomyślność. Wśród chrześcijan zawsze był symbolem nad symbolami - przedstawia bowiem Ciało Chrystusa. Jeżeli pieczono wiele odmian chleba, do kosza kładziono po dużej kromce każdego z nich. Natomiast koniecznie poświęcony był cały chlebek wielkanocny czyli paska. W tym celu specjalnie ją przecież pieczono.

Jajko jest dowodem odradzającego się życia, symbolem zwycięstwa nad śmiercią. Tę symbolikę rozpowszechnili w Polsce Niemiecy zakonnicy. Wywodzi się ona z dawnego zakazu spożywania jaj podczas Wielkiego Postu. Jajka na stół powracały ponownie w Wielkanoc.

Sól to minerał życiodajny, dawniej posiadający moc odstraszenia wszelkiego zła. Bez soli nie ma życia. To także oczyszczenie, samo sedno istnienia i prawdy. Stąd twierdzenie o „soli ziemi”, jak to w Kazaniu na Górze powiedział Chrystus o swoich uczniach.

Wędlina zapewnia zdrowie i płodność, a także dostatek, bo przecież nie każdy mógł sobie pozwolić na ten szczególny pokarm.

Kiedyś był to choćby plaster szyneczki, a od XIX wieku słynna polska kiełbasa.

Ser jest symbolem zawartej przyjaźni między człowiekiem a siłami przyrody, a przede wszystkim stanowi gwarancję rozwoju stada zwierząt domowych. Ser jest bowiem produktem mlecznym pochodzącym od krów, owiec i kóz.

Chrzan zawsze był starym ludowym znamięm wszelkiej siły i fizycznej krzepy. Współdziałając z innymi potrawami zapewniał ich skuteczność.

Ciasto do koszyka ze święconką weszło ostatecznie, jako symbol umiejętności i doskonałości - zapewne głównie jako popis domowych gospodyń. Poza tym winien to być zawsze wypiek własny, domowy, a nie kupiony w ciastkami. Wyszarczy zwykła domowa drożdżówka.

Papież Franciszek:

Powróćmy do Galilei aby zobaczyć Jezusa zmarłychwstałego (19 kwietnia 2014) fragmenty

Ewangelia Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa rozpoczyna się od wyruszenia kobiet do grobu o świcie, w dzień po szabacie. Idą do grobu, aby oddać cześć ciału Pana, ale okazało się, że jest on otwarty i pusty. Anioł z mocą rzekł do nich: "Wy się nie bójcie!" (Mt 28,5) i nakazał im, by zaniósł tę wieść uczniom: "Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei" (w.7). Kobiety natychmiast pobiegły, a podczas drogi sam Jezus wyszedł im na spotkanie i powiedział: "Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą" (w.10).

Po śmierci Mistrza, uczniowie się rozproszyli. Ich wiara się załamała, wszystko zdawało się skończone, pewniki upadły, nadzieje zgasły. Ale teraz to, co głosiły kobiety, choć wydawało się nie do uwierzenia, nadchodziło jak promień światła w ciemności. Rozeszła się wieść: Jezus zmartwychwstał, jak zapowiedział ... [...]

Galilea jest miejscem pierwszego powołania, gdzie wszystko się zaczęło! Powrócić tam, powrócić do miejsca pierwszego powołania. Jezus przechodził nad brzegiem jeziora, kiedy rybacy zarzucali sieci. Wezwał ich, a oni zostawili wszystko i poszli za Nim (por. Mt 4, 18-22).

Powrót do Galilei oznacza ponowne odczytanie wszystkiego, wychodząc od krzyża i od zwycięstwa. Odczytać na nowo - przepowiadanie, cuda, nową wspólnotę, entuzjazmy i niewypełnienie obowiązków, aż do zdrady - odczytać ponownie wszystko wychodząc od końca, który jest nowym początkiem, od tego najwyższego aktu miłości.

Także dla każdego z nas u źródła drogi z Jezusem jest jakaś "Galilea". "Pójdź do Galilei" oznacza coś pięknego, oznacza dla nas

odkrycie na nowo naszego chrztu jako żywego źródła, zaczerpnięcie nowej energii u korzeni naszej wiary i naszego doświadczenia chrześcijańskiego. Powrót do Galilei oznacza przede wszystkim powrót tam, do tego żywego punktu, w którym Boża łaska dotknęła mnie na początku drogi. To od tej iskry mogą rozpaść ogień na dzisiaj, na każdy dzień, i zanieść ciepło i światło do moich braci i siostr. [...]

W życiu chrześcijanina, po chrzcie jest też "Galilea" bardziej egzystencjalna: doświadczenie osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem, który wezwał mnie do pójścia za Nim i uczestniczenia w Jego misji. W tym sensie powrót do Galilei oznacza strzeżenie w sercu żywej pamięci tego wezwania, kiedy Jezus przechodził na mojej drodze, miłosiernie na mnie spojrzął, poprosił mnie, bym za Nim poszedł. Oznacza odzyskanie pamięci o tej chwili, kiedy Jego oczy spotkały się z moimi, chwili w której pozwolił mi odczuć, że mnie kocha.

Dzisiaj, tej nocy każdy z nas może zadać sobie pytanie: co jest moją Galileą? Gdzie jest moja Galilea? Czy o niej pamiętam? Czy o niej zapomniałem? Czy poszedłem drogami i ścieżkami, które sprawiły, że o niej zapomniałem? Panie, pomóż mi: powiedz mi, co jest moją Galileą; Ty wiesz, że chcę tam wrócić, aby Ciebie spotkać i dać się objąć Twoim miłosierdziem.

Ewangelia Wielkanocy jest jasna: trzeba tam powrócić, aby zobaczyć Jezusa zmartwychwstałego i stać się świadkami Jego zmartwychwstania. To nie jest krok wstecz, to nie jest nostalgia. Jest to powrót do pierwszej miłości, aby otrzymać ogień, który Jezus zapalił w świecie i zanieść go wszystkim, aż po krańce ziemi.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiałowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)